

Přepsat

Vypravování

- při vypravování vyprávíme nějaký zajímavý příběh
- je důležité sdělit, jak děj probíhal (kdy, kde atd.)
- nesmí se zapomínat na přímou řeč
- každé vypravování by mělo mít nějaký úvod, střední část a zakončení -> děj začíná seznámením s danou věcí a vyvrcholí určitým napětím (akcí) a závěrečným shrnutím
- je vhodné použít slovesa, která zrychlí děj

Přímá řeč

- doslovný citát řeči promlouvající postavy, co přesně daná postava říkala
- je vždy ohraničena uvozovkami

Typy přímé řeči:

- 1) Pavel přišel a pověděl mi:
„To je dneska ošklivé počasí.“
- 2) „To je dneska ošklivé počasí,“ řekl Pavel rozmrzele,
- 3) „To je pro mě snadné,“ prohlásil sebevědomě Pavel, „hned to udělám“.

Nepřepisovat!

Laicky vysvětlení přímé řeči:

Uvedu Vám to na slohové práci. Když píšete např. slohovou práci, vyprávíte určitý příběh, kdy Vy jste autor, a v příběhu vystupuje celá řada postav. Přímá řeč se používá tehdy, pokud nějaká postava v příběhu promluví. Aby to bylo lépe pochopitelné, uvedu Vám to na příkladu.

Např.

Dnes jsem se šel projít po ulici a najednou jsem potkal Pepu.

„Ahoj, jak se máš?“ zavolal na mě Pepa.

„Mám se dobře,“ zdvořile jsem odpověděl.

Pokračoval jsem dál ve své cestě.

První a čtvrtý řádek je klasické vyprávění. Ve druhém a třetím řádku už vidíte přímou řeč.

Kdy mi konkrétní postava (Pepa) zdraví, promlouvá na mě a já mu ve třetím řádku následně odpovídám také formou přímé řeči.

Ukázky přímé řeči máte např. ve slohové učebnici na str. 53/cv. 1 -> můžete se podívat.